

בית הדין הארץ לעובדה

עב"ל 15-06-26582

ניתן ביום 19 אפריל 2017

המעערעת

ימית אוֹתוֹ

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

לפניהם: הנשיה ג'גאל פלייטמן, סגנית הנשיה ורזה וירט לבינה, השופטת לאה גליקסמן
נצח צייבור (עובדים), מר וייסאם עזאם נציג צייבור (עסקים), מר מיכה ינון

בשם המערעת – עו"ד אליא מלול
בשם המשיב – עו"ד יפעת קונה

פסק דין

השופטת לאה גליקסמן:

1. ערעור זה סב על פסק דיןו של בית הדין האזרחי בנצרת (השופטת אורית יעקבס ונציג צייבור מר יוסי עבادي; בול 14-06-37534), שבו נדחתה תביעתה של המערעת לתשלום דמי לידתה.
2. בהתאם למוסכם על הצדדים, הטענות שנרשמו ב프וטוקול במסגרת דין קודם ערעור הן כסכומיים בכתב, ופסק הדין ניתן על יסוד הטענות שנרשמו בפרוטוקול וכל החומר שבתיק.

הרקע לערעור וההליך בבית הדין האזרחי:

3. משנת 2004 לבעלה של המערעת (להלן גם – רונן) מאפייה, הנקראות גיפטה, ונמצאת במרכזו רסקו בנצרת עילית.
4. המערעת ובעלה נישאו בשנת 2006.
5. באישור המעסיק שצירפה המערעת ל התביעה לדמי לידי מהמוסד נרשם כי המערעת החלה לעבוד אצל בעל מיום 1.7.2012 עד יום 1.2.2013, כאשר בחודש

בית הדין הארץ לעובדה

עב"ל 15-06-26582

יולי 2012 שולם לה שכר בסך של 3,750 ₪, בעוד שבחודשים אוגוסט 2012 עד ינואר 2013 שולם לה שכר בסך של 4,650 ₪.

6. החל מחודש פברואר 2013 נרשמה המערעתה כשותפה במאפיה, דיווחה למוסד לביטוח לאומי על תקופה זו עצמאית, ואף שולמו לה דמי לידה עצמאית בגין לידה נוספת ומאוחרת יותר. (להשלמת התמונה נציין כי לדברי ב"כ המוסד לביטוח לאומי בגין הליךמושא הлик זה המערעתה לא הייתה זכאית לתשלום דמי לידה עצמאית בשל פיגור בתשלום דמי ביטוח).
7. המערעתה לידיה בת יום 29.7.2013. תביעה לדמי לידיה נחתה על ידי המוסד לביטוח לאומי, בגיןוק שלא התקיימו יחסי עבודה בין בעלה, ובהמשך לכך הגישה המערעתה את תביעה לבית הדין האזרחי.
8. לפני בית הדין האזרחי העידו המערעתה ובעלה. מטעם המערעתה הוגש תצהיר עדות נוספת, של גבי נטליה יפרמוב, אשר עבדה במאפיה, ובאותה כוח המוסד ויתר על חקירתה.
9. בית הדין האזרחי סקר בפסק דיןו את ההלכה הפסקה שלפיה ניתן להכיר בהעסקת בן משפחה כיחסי עבודה, אך כשמדובר בהעסקת בן משפחה יש לבחון את מהות יחסי העבודה ולקבע אם היחסים שנוצרו בין הצדדים היו יחסי עבודה או שהעבודה שנעשתה הייתה בגדר עזרה משפחתייה בלבד, וזאת על יסוד המבחן שנקבעו בפסקה, כגון: תשלום שכר ריאלי; קיום חובות מכוח משפט העבודה המגן; סדריות העבודה; ועניןאים אחרים האמורים להיות בין עובד לבין מעסיק.
10. בית הדין האזרחי קבע כי המערעתה לא הוכיחה כי העסקה כעובדת שכירה במאפיה וכי בין בעלה היו יחסי עבודה, וכי ככל שהיא ביצעה עבודה כלשהי בעסק הרוי שמדובר בעזרה משפחתייה ולנטרית בלבד, וזאת מנימוקים אלה:
  - 10.1. בהודעה לחוקר העידה המערעתה כי גם בעבר עבדה במאפיה. נכון האמור, העבדה שבעליה דיווח על עבודתה ושהונפקו לה תלishi השכר רק לתקופה של חודשים ספורים בלבד, הסמוכים ללילה, יש בה כדי להחליש את הטענה בדבר קיום יחסי עבודה. בנוסף, כל תלושי השכר הודפסו באותו מועד, ותשובה המערעתה בקשר לכך היו לא מהימנת.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 15-06-26582

10.2. הסכומים שהועברו מחשבו העסק לחשבון הבנק הפרטי של המערעת, שנטען כי הם מהווים את שכרה של המערעת, אינם תואימים את הסכומים שופיעים בתלוishi השכר, והם נחזים כסכומים המתאימים לתשלומים שוטפים של תפעול בית ו坎坷תו כגון ארנונה ומים. הטענה כי יתרת שכרה של המערעת שולמה בזמןן לא הוכחה.

10.3. היו סתיות בין גרסת המערעת לבין גרסת בעלה בנוגע למחליפה של המערעת בתקופה בה שהתה בחופשת לידה.

10.4. על פי עדות המערעת ובעלה על פי הנחיתת רואה החשבון, היא נשמה החל ממועד פברואר 2013 עצמאית, עת לא חל שום שינוי בנסיבות העסוקה. גם עובדה זו מחייבת את גרסתה כי התקיימו יחס עבודה בין בעלה בתקופה שקדמה לשינוי.

10.5. המוסד ערך "חקירה סביבתית" שסמנתה עליה כי בעלי עסקים בסביבה ציינו כי לא מוכרת עובדת בהרion ולא עבדה אף עובדת בהרion בחודשים האחרונים או בשנה האחרונות, וכן נרשם מפי עובדת במאפייה בשם לידור כי המערעת לא עובדת במאפייה ולא נראה לה שהמערעת עבדה בעבר במאפייה, אולם היא ציינה שהיא עובדת חודשיים בלבד.

11. על יסוד קביעותיו כאמור לעיל הגיע בית הדין האזרחי למסקנה כי המערעת לא הוכיחה כי התקיימו יחס עבודה בין בעלה, ולכל היותר פועלותיה בעסק נעשו במסגרת עזרה משפחתיות. לאור האמור, בדיון נדחתה תביעתה לדמי לידה.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 15-06-26582

טענות הצדדים בערעור:

12. **המעעררת טענה כי בית הדין הארצי ביסס את קביעותיו על סתיותות שכיחות, זניחות ובלתי חשיבות עדויות המערערת ובעלה; לא היה מקום לבסס ממצאים על הودעתה לחוקר של העובדת לidor, אשר העידה כי היא עובדת במאפייה תקופה קצרה ביותר בת חודשים בלבד, ולא היה מקום לבסס ממצאים על דוח'ח החקירה הסביבתית אשר נערכה השנה וחודשיים לאחר שהמעעררת הפכה להיות שותפה בעסק ולא שכירה, וכשנה אחרי שהמעעררת ילהה. מנגד, המוסד לביטוח לאומי לא חקר את העובדת נטילה יפרMOV אשר עבדה בעסק תקופה ארוכה; המוסד לא יכול מחד להימנע מלחקור את עדת המערערת לגבי נטילה יפרMOV ומайдך לא לקבל את גרסתה העובdotית של המערערת, ויש להזכיר את הדין בבית הדין הארצי לשמייעת עדותה של גבי יפרMOV. [בהקשר זה הפנתה המערערת לפסק דין של בית הדין זה בתיק עב"ל (ארצى) 14-08-6398 לוזון – המוסד לביטוח לאומי (18.5.2015) (להלן – עניין לוזון)]; המערערת הוכיחה כי עבדה במאפייה, התיצבה לעבודה באופן יומיומי, ביצעה את עבודתה ושולמה לה שכר ריאלי; עדויות המערערת ובעלה בעניין היקף ומתקנות עבודתה ותשלום שכרה לא נסתרו, ונתמכו בתצהירה של העובדת נטילה יפרMOV; בית הדין הארצי התעלם מכך שהמעערערת עבדה באופן סדיר וכן שהובא לה מחליף לאחר שיצאה לחופשת לידה. נכון האמור, בהודעתה הערעור עתירה המערערת כי הערעור יתקבל ותוכר זכאותה של המערערת לתשלום דמי לידי.**
13. **המוסד לביטוח לאומי טعن כי עדותה של העובדת נטילה יפרMOV לא יכולה לשפוך אור על טענת המוסד שהתקבלה על ידי בית הדין הארצי כי המערערת לא הוכיחה קבלת שכר עבודה; המערערת לא זימנה עדות אף אחד מהספקים שלטענת בעלה של המערערת מכיריים את אשתו כמי שעבדה בעסק; זכותו של המוסד לוותר על תיקת העדה נטילה יפרMOV, ואין בכך כדי לומר שככל האמור בתצהירה מוסכם על המוסד לביטוח לאומי.**
14. **המוסד לביטוח לאומי הסכים להחזיר עניינה של המערערת לבית הדין הארצי, לשמייעת עדותה של נטילה יפרMOV ובלבד שתהיה לשני הצדדים אפשרות לזמן**

עב"ל 15-06-26582

עדים נוספים מטעם. ב"כ המערעת התנגד לכך וטען כי לכל היוטר יש לשמע את עדותה של נטליה, היכולת להעיד על אופן עובודתה של המערעת.

הכרעה:

15. לאחר בחינת טענות הצדדים וכל החומר שבתיק, ולאחר שבחנו גם את האפשרות להחזיר את עניינה של המערעת לבית הדין האזרחי לשמייעת עדותה של גבי נטליה יפרמו או עדויות נוספות, הגיעו לכל מסקנה כי דין העורר להידוחות.
16. נקיים ונאמר כי אין להשוות בין התנהלות ההליך במקרה הנדון לבין התנהלות ההליך בעניין לוזון. במקרה הנדון, התקיים הлик הוכחות, והן המערעת והן בעלה נחקרו בחקירה נגדית, והמוסד ויתר על חקירתה הנגדית של עדות אחת מטעם המערעת, על כל המשטמע מכך. לעומת זאת, בעניין לוזון לא התנהל הлик הוכחות כלל, ופסק הדין ניתן על יסוד החומר שבתיק בלבד. אנו סבורים, כי ויתר של המוסד (או המבוטח) על חקירת עד זה או אחר אין תוצאתה **בכל מקרה** החזרת העניין לבית הדין האזרחי לשמייעת עדותו של אותו עד, שכן זכותו של צד לוותר על זימון עד או חקירת עד. במקרים מסוימים, אפשר שתוצאות הדברים תהיה החזרת העניין לבית הדין האזרחי לשמייעת עדותו של אותו עד. יש להזכיר בכל מקרה לגופו, על פי מכלול הנסיבות, לרבות מהות העדות וחשיבות העדות שלא נשמעות לפני בית הדין האזרחי. במקרה הנדון, לאחר שבחנו את תוכנו של תצהירה של גבי נטליה יפרמו, גם אם הנחת המוצה לדיוון תהיה שכל האמור בו נכון, הגיעו למסקנה שאין בעדותה כדי לשנות את המסקנה כי לא התקיימו יחס עבודה בין המערעת לבין בעלה, והדברים יובהרו בהמשך. על כן, לא מצאנו לקבל את בקשה החלופית של המערעת להחזיר את עניינה לבית הדין האזרחי לשמייעת עדותה של גבי נטליה יפרמו.
17. שאלת קיומם של יחס עבודה בין מי שיש ביניהם קרבת משפחה לעניין הזכויות על פי חוק הביטוח הלאומי נדונה רבות בפסקתו של בית דין זה. בעניין **מדלי** [עב"ל (ארצ) 13-10-59047 רחל מדלי – המוסד לביטוח לאומי (20.1.2015)], שבו נדונה תביעה לדמי אבטלה, אולם האמור בו יפה גם לעניין התביעה לדמי לידה,

סקר בית הדין את ההיבטים והשיקולים הרלוונטיים לשיווג בן משפחה כ"עובד",
כמפורט להלן:

"החוק היה ער לאפשרות שאוותה תלות כלכלית והסתמכות שמקובל
לייחסה לעובד השכיר תקיים גם בין מי שיש בינו לבין קרובת משפחה וכן
לכך ששעה שמדובר ביחסים שבין קרובוי משפחה - אזי שמטבע הדברים
לא תמיד תהיה הקפדה יתרה על מלאה הסטטוטים המאפיינים יחסים של
עובד ומעביד על פי כל המבחנים שהתפתחו מעת לעת בפסקה, לרבות
אליה הנוגעים לחייקן שליטה, הפיקוח או הבקרה של המעבד על עבודתו
העובד ודרכו ביצועה. שליטה ובקרה אשר יכול וייחיו מצומצמים וגמישים
יותר עת שמדובר ביחסים בין קרובוי משפחה (ראו – דב"ע מ"ח 141 – 0
חנה גולדאור – **המוסד לביטוח לאומי**, פ"ד"ע כ' (1988) 98, 102).

על רקע זאת, ניתן להבין את ההגמשה שהגמש המשוקק בתיחסים ובגולות
ההגדרה של המונח "עובד" שבחן משוחה **"ביקש להקל במשחו עם
'עובד' בעסק המשפחה"**, בהגדירו את המושג "עובד" שבסעיף 1
הימנו **"לראותם בין משפחה, אף אם אין ביניהם קרובו המעסיקו יחש
של עובד ומעביד ובלבד שהוא בעל בפועל סדייר ובעבודה
שאילולא עשה אותה הוא, הייתה נעשית בידי עובד. לעניין זה בין
משפחה אחיד ההורים, לצד, ננד, אח או אחות" (ההדגשות הוספו, ראו
- עב"ל (ארצ) 8/78 מגזה - **המוסד לביטוח לאומי** (8.4.08 להלן – עניין
מגזה); עב"ל (ארצ) 7/679 גלדייס - **המוסד לביטוח לאומי** (3.2.08)).**

יחד עם כך, לצד החקלה הטמונה בשרטוט גבולות ההגדרה, זו המביאה
 בחשבון את **"טيبة וטיבעה"** של קרבה המשפחתיyah בהקשר
ה תעסוקתי, ואולי דווקא בשל **"הטיב והטבע"** של אותה קרבה הוחמרו
אמות מידת הראיות הנדרשות על פי ההחלטה לצורכי הוכחתו של
"הງערין מהוותי" של ההתקשרות הנדרש לשם גיבוש הזכאות של קרוב
משפחה המבצע עבודה לדמי אבטלה. **גערין הטומן בחובו תנאי שאין
בלתו בדבר תשלום שכיר בתמורה לביצוע עבודה ובאופן הנגזר ממנה
ובלשונו של בית דין זה לאמור :**

- 6 - מותך 11

בית הדין הארצי לעבודה

כב"ל-15-06-26582

"העומד בבסיס קיומם של יחסיו עובד מעביד הינה התקשרות לביצוע עבודה תמורה שכר. בקביעת טיב הקשר שבין הצדדים נודעת חשיבות רבה לשאלת תשומות השכר, שכן יחסיו עובד מעביד מטיבם מהיבטים מתן תמורה עבור ביצוע עבודה" (ראו – עניין מגדה וכן עב"ל (ארצ) 279/98 חטמי יצחק - המוסד לביטוח לאומי (29.6.00))

ברוח זו אף נפסק גם כי אופי התשלומים המשולמים שכיר הינו שיקול ממשועוט לזכור הגדרת הזכאות לתשלום דמי אבטלה בנסיבות כאמור (ראו עב"ל (ארצ) 1147/01 מוסטפא כמאל נ' המוסד לביטוח לאומי (2.12.03)).

ההשחה הראייתית כאמור, הנוגעת כibold גם להוכחת "גרעינה" של הגדרת בן משפחה "כעובד", עוברת בחוטו השני בפסקתו של בית דין זה אשר נדרש לשגניה זו לא אחת וכך אמר :

"הלבנה פטוקה היא כי כאשר הצדדים הטוענים ליחסו עבודה הם קרובי משפחה, בית הדין בוחן בקפידה יתר את טיבם של היחסים שנוצרו: האם בפניו מערכת יחסים התנדבותית, המוגלה בתחום עזרה משפחתית או שמא נוצר בין בני המשפחה קשר חזוי המצדיר מערכת של זכויות וחוויות. לשם עמידה על טיב היחסים שנוצרו בין בני המשפחה, ניתן בית הדין את דעתו, לpermatrios שונים, ובهم, בין היתר מסגרות שעונות העבודה, האם השכו ששולם היה ריאלי או סמלי וכי"ב." (ראו – עניין מגורה וכן, עב"ל (ארצ) 2010/96 2001 יהלום - המוסד לביטוח לאומי פד"ע לע"ז (2001) 616, 603; דב"ע לג/-0; 108 המוסד לביטוח לאומי - כץ, פד"ע ע"ה, (1973) 36, 31; דב"ע לג/-159-0 מוקו - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע ע"ה, (1973) 137, 134.).

ניתן אףօא לסכם את האמור לעיל ולומר כי שעה שמדובר בהתקשרות בין קרובי משפחה יש לבחון בקפידה רבה האם התכליית העיקרית של התקשרות או "גרעינה של ההתקשרות" עניינו – ביצוע עבודה בתמורה לשכר הנקבע על יסוד זיקה הדוקה למוחתה ולאופיה של העבודה המבוצעת או שמא תכליית ההתקשרות הינה – השאת הרווחה הכלכלית

המושלמת איננה נוצרת בעירה ממהות העבודה ואפיוניה אלא משיקולים "חיצוניים" לה, הנעיצים במרכזי המשפחה ואו ייחידה, באפיוני המשפחה ואו ייחידה ובסקולום של השיקולים "החיצוניים" הללו. שקולם שטרכתו תיעול מושכל של הנסיבות וההוצאות של המשפחה כיחידה כלכלית משותפת, תוך התחשבות בשיקולי מסויים ושיקולים כלכליים או אישיים אחרים של כלל בני המשפחה ובאופן המאפשר השאת הרווח המשפטי והכלכלי של היחידה כולה, לרבות הערכות משותפת לעת מחסור או ירידת ערך הכלכלי של אחד מנכסי המשפחה".

18. בחינת הריאות והעובדות במקרה הנדון מעלה כי גם אם נקבל את גרסתה של המערערת, שנתמכה בתצהירה של גבי יפרMOV של נחקרה על תצהירה, כי המערערת עבדה במאפיה באופן סדייר בתקופה שקדמה ללילה, הרי **שהמערערת לא הוכיחה את הגרעין המהותי והבסיסי לקיומם של יחסיו עובודה, דהיינו התקשרות לביצוע עבודה תמורה אשר הנוצר מהעבודה שבוצעה.** למסקנה זו הגיענו על יסוד האמור להלן:

18.1. על פי הودעתה של המערערת לחוקר המוסד לביטוח לאומי, בתשובה לשאלת כיצד שולם לה שכחה, השיבה כי **"הערות לחשבון, ולפעמים בזמנן. רוב הזמן בעלי היה מפקיד לי לחשבון"** (שי 26 להודעה). אולם, כפי שקבע בית הדין האזרחי, וכעליה מtradPsi חשבון הבנק שהוגשו על ידי המוסד לביטוח לאומי, הסכומים שהועברו לחשבון הבנק של המערערת אינם תואימים את הסכומים שבתלוishi השכר, אלא מתאימים יותר לתשלומים שוטפים של תפעול בית ואחזקתו כגון ארנונה ומים. נוכח העובדה שלגרסתה של המערערת **"רוב הזמן"** השכר היה מופק בחשבוניה, לא היה אמרו להיות פער ממשמעות בין השכר על פי תלושי השכר לבין הסכומים שהופקו בחשבון הבנק שלה. עוד יש לציין כי גרסתו של בעל בעניין זה הייתה שונה, והוא העיד כי רוב השכר שולם בזמןן. נוסף, כי מעבר לחשבון הבנק הנפרד של המערערת, היה למערערת ולבעל חשבון משותף על שם המאפייה, שהוא גם החשבון של הבית (עדות המערערת, עי, 6, שי 1; וראו בהרחבה על כך סעיף 18.5 להלן).

11 - מתוך 8 -

בית הדין הארץ לעובדה

עב"ל 15-06-26582

18.2. על פי הודעתה של המערערת לחוקר המוסד (שי 21) שכחה עמד על 4,800 ₪ – **בוגר 4 ו-5 שנים ו-50 שבועות ו-5 ימים.** וזה רღלה על המערערת השואג לגורו חומר

— 777/ד.שנ. 2010 נקבעה שאלותם של שעות עובודת. אולם, עיון בתלושי השכר מעלה כי החל ממועד אוגוסט 2013 שולם למעעררת שכר בשיעור אחד של 4,650 ₪, על בסיס 186 שעות לחודש בשכר של 25 ₪ לשעה. אין זה סביר כי בכל חודש עבדה המעררת בבדיקה מסוימת זהה של שעות. עוד יש לציין כי לא הוצגו רישומי שעות העבודה. אכן, נטען כי הרישומים היו באפליקציה בטלפון שאבדה, אולם ניתן היה לצפות כי יהיה העתק מהם אצל רואה החשבון אשר הנפיק את תלושי השכר, או לפחות רישום של סך כל שעות העבודה בכל חודש, נוכח הטענה כי השכר שולם על בסיס שעות עבודה. עוד נטען כי תלושי השכר שהוגשו לבית הדין האזרחי הודפסו כולם במועד אחד ולא בזמן אמיתי, ובית הדין האזרחי לא קיבל כמהימנים את הסבריה של המעררת בנוגע לכך.

18.3. על פי הودעתה של המעררת לחוקר המוסד, גם לפני חודש יולי 2012 עבדה במאפייה, והיא עבדה במאפייה עת לא הייתה לה עבודה אחרת. אולם, המעררת לא דוחה כעובדת לפני חודש יולי 2012 ולא הונפקו לה תלושים שכר بعد תקופה שקדמה לחודש יולי 2012. נטען כי המעררת תחילה הכחישה עבודה זו וטענה כי כן דוחה כעובדת לפני חודש יולי 2012, אולם בהמשך העידה כי אינה יודעת והיו "הרבה תקופות" שעבדה אצל בעלה (ע" 5, ש' 21 – 22), ולא נסתירה טענת המוסד לביטוח לאומי כי קודם ליום יולי 2012 לא הונפקו תלושים שכר. לא ניתן על ידי המעררת ובעה כל הסבר מדוע בתקופת העבודה שקדמה לחודש יולי 2012 לא הונפקו לה תלושים שכר, ומה היה השוני במתכונת העבודה בין התקופה שקדמה לחודש יולי 2012 לבין התקופה שלאחר חודש יולי 2012.

18.4. החל ממועד פברואר 2013 המעררת נרשמה כשותפה בעסק, וסוגה כ" עצמאית". על פי עדות המעררת היא לא השקיעה בעסק, והשינוי נעשה בהמלצת רואה החשבון. המעררת לא ידעה לתת כל הסבר לשינוי מעמדה, הסבירה כי שינוי הסיווג נעשה "בין בעלי לוויה" (ע" 3, ש' 26), וכן העידה כי לא חל שום שינוי מבחןת תנאי התעסוקה והחיזה" (פרוטוקול ע' 4, ש' 1). גם על פי עדותו של בעלה של המעררת שינוי סיווג המעררת נעשה על פי הנחייתו של

- 9 - מתוך 11

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 26582-06-15

רואה החשבון, והשינוי היחיד שחל באותו מועד היה שינוי הדיווח (ע" 9, ש' 9 – 18; ע" 10).

18.5. עוד יש לציין כי בעלה של המערעתה אף העיד כי מאז נישואיהם חשבו הבנק של העסק היה גם חשבונם הפרטני המשותף של בני הזוג, וגם העסק היה משותף, ובלשונו "הכל משותף, החשבון משותף, העסק משותף" (עמ' 11, ש' 12; וראו גם עדותו בעי' 12, ש' 5 – 9).

19. המשקנה העולה ממכול העובדות והראיות המפורטוות לעיל היא שלא הוכח כי בין המערעת לבעלה הייתה "התಕשות לביצוע עבודה תמורה שכר". המערעת אכן עבדה במאפייה בהיקף כזה או אחר. גם אם בתקופה השנייה במחלוקת (יולי 2012 עד ינואר 2013) עבדה המערעת באופן סדיר ובהיקף הנטען על ידה, לא עשתה זאת במסגרת יחסית בעודה, אלא כשותפה של בעלה או כ"עזרה משפחתייה" לעסקו של בעלה. כך, בחלק מהתקופה עבדה ולא דוחה כלל, בין עובדת לבין עצמאית; בחלק מהתקופה דוחה כעובדת והונפקו לה תלושי שכר (אם כי ספק אם הם הונפקו בזמן אמיתי), אולם לא הוכח כי שולם לה שכר וכן לא הוכח כי שיורש שכרה נגורע מעובודתה; לאחר תקופה בה דוחה כעובדת, עבר ללילה, שונה סיוגה מעובדת שכירה לעצמאית, ללא שחל כל שינוי מהותי במתכונת ההתקשות. העולה מן האמור הוא כי הדיווח על המערעת כ"עובדת" או כ"עצמאית" נעשה משיקולי מיסוי, או מרצון להבטיח למערעת זכויות כ"مبرטה", לרבות תשלום דמי לידה נוכח סיום עבודתה במקום העבודה אחר (וראו לעין זה עדות בעלה עי' 10), וסיוגה השתנה בהתאם לשיקולים של בעלה ורואה החשבון. לפיכך, אין בעובדה כי בחלק מהתקופה הונפקו למערעת תלושי שכר והוא דוחה למוסד לביטוח לאומי כ"עובדת" להיעד על יחסית בעינה בין בעלה באותה תקופה.

20. ככל האמור לעיל נסיף כי המערעת לא זימנה לעדות את רואה החשבון, אשר יכול היה לשפוך אור על סיוגה של המערעת בתקופות השונות, באופן חישוב שכרה של המערעת והנפקת תלושי השכר בתקופה בה דוחה כ"עובדת", שינוי נסיבות בעת שינוי סיוגה לעצמאית וכיו"ב, וגם עובדה זו פועלת לחובתה.

21. בכל הנוגע לעדותה של גבי נטליה יפרMOV נציג כי גבי יפרMOV העידה רק על עצם עובודתה של המערעת במאפייה ושותות עובודתה, אולם מטעם הדברים לא היה לה

- 10 - מトוך 11

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 15-06-26582

מידע על תשלום שכר למערעת, סיוגה כעובדת או עצמאית, ומרכיב היחסים בין המערעת לבין בעלה. לפיכך, נוכח העובה שכמוסבר לעיל יש לדחות את הערעור מהטעם שהמערעת לא הוכיחה כי בין בעלה הייתה התקשרות לביצוע עבודה תמורה שכר, וכפועל יוצא לכך לא נוצרו יחסית עבודה בין המערעת

לבין בעלה, לא ראיינו מקום להזכיר את עניינה של המערערת לבית הדין האזרחי לשמייעת עדותה של גבי נטליה יפרMOV.

22. **סוף דבר:** על יסוד כל האמור לעיל, הערעור נדחה. בנסיבות העניין, אין צו להוציאות.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ז (19 אפריל 2017), בהעדך הצדדים וישלח אליהם.

לאה גליקסמן,
שופטת

ורדה וירט-LIBNER,
סגנית נשיא

יגאל פלייטמן,
נשיא, אב"ד

מר מיכאל ירון,
נציג ציבור (מעסיקים)

מרYSISLEM Zusman,
נציג ציבור (עובדים)